ning af, hvad den meget ærede Indenrigsminister yttrede, oplyse, at Tillægsbevillingen til Finantsaaret 1852—53 aldrig er bleven fremlagt af den afgaaede Finantsminister, at det aldrig er blevet oplyst, af hvilken Grund denne Tillægsbevilling ikke er fremkommen, og at den afgaaede Finantsminister har fremlagt en Tillægsbevilling i October 1854 i Folkethinget, hvorefter der skulde finde en Fordeling Sted for Indtægter og Udgifter i 1853—54 efter samme Grundsætninger som dem, der ere gjennemførte i Finantsloven for 1854—55, men i dette Udkast til en Tillægsbevillingslov taltes der ikke Noget om de særegne Kasser, og den afgaaede Finantsminister betragtede altsaa de Penge, der fandtes i de holsteenske Kasser, som ikke henhørende til Monarchiet, saa at den Udgift, som var optaget i Statsregnskabet for 1852—53, vilde falde Kongeriget alene til Last.

Ordføreren: Jeg behøver vistnok ikke at gjøre det ærede Thing opmærksom paa den store Forskjel, der er imellem at billige et Forhold og at henlede Opmærksomheden paa de undskyldende Momenter, som kunne anføres for samme, og som ikke bør oversees, naar man vil fælde en retfærdig Dom. Navnlig er en saadan Overveielse sikkert paa sin Plads, hvor der er Spørgsmaal om at vælge imellem to Alternativer, hvoraf det ene udtaler en Misbilligelse i en stærk Form, og det andet gaaer endnu yderligere, ved nemlig at forbeholde et muligt Ansvar. Efter alt, hvad jeg i denne Henseende har anført, troer jeg, at den hele Fremgangsmaade er saa urigtig, at den kun kan finde sin Undskyldning i de særegne, ganske forvirrede Forhold, men at der paa den anden Side efter den hele politiske Situation ikke er Grund til at gjøre Andet end at udtale en Misbilligelse, især efterat Sagen har tabt sin største Braad, nemlig den finantsielle Interesse.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Wesselys Ændringsforslag at

Bet. Side 127—28, den sidste Indstilling under Krigsministeriet, Ordene: „den brugte Fremgangsmaade faaer at passere" forandres til: „Ansvar forbeholdes" med Hensyn til den af Finantsministeren brugte Fremgangsmaade."

forkastedes med 23 St. mod 5. Herved var altsaa Udvalgets Indstilling „den brugte Fremgangsmaade faaer at passere" antaget.

Derefter afstemtes Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Statsrevisionens Antegninger, Krigsministeriet vedkommende, med Undtagelse af den ved foregaaende Afstemning afgjorte Post.

(See Anhang Sp. 126—128.)

og vedtoges eenstemmig med 34 St.

Formanden: Vi gaae nu tilbage til det Afsnit, hvorved vi standsede igaar: det er den Afdeling, som findes i Udvalgets Betænkning angaaende Justitsministeriet.

Ordføreren: Som det høitærede Thing vil see, er det kun meget faa Poster, hvorved Revisionen har fundet Noget at bemærke ved dette Regnskab. Den 1ste, 2den og 4de Post behøve blot Rigsdagens Billigelse, fordi de angaae en tidligere Regnskabsordning. Den første Post: 83 Rd. 32 ß, vedkommer Landsoverretten; den 2den: 196 Rd. 8½ ß, vedkommer Contoirudgifter ved Criminal- og Politiretten, hvis ene Halvdeel Statskassen skal udrede, og den 4de Post: 20 Rd. 80 ß, er fremkommen ved Constitution af en Distriktslæge i Horsens i det foregaaende Aar. — Det eneste Budgetspørgsmaal er den 3die Post: 7500 Rd.; disse bleve nemlig bevilgede til Straffeanstalten i Horsens, idet man haabede, at denne vilde kunne tages i Brug i den sidste Deel af Finantsaaret, men da dette ikke lykkedes, ere disse Penge forbrugte ved de øvrige Straffeanstalter. Herved er dog at bemærke, at der i Finantsloven indeholdes Hjemmel for at bruge ved den ene Straffeanstalt, hvad der bespares ved den anden, naar det kun ikke anvendes til Lønninger, og det er ligefrem, at de Fanger, som man havde paatænkt at føre til Horsens, skulde ernæres paa de Steder, hvor de midlertidig maatte anbringes. Det er altsaa Noget, som er uden al praktisk Betydning.